

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajo ezalóddával szemben
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Szóchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szerkesztésére és a lap elosztására vonatkozó felszólalások intézendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek tő

A kis lutri.

Pécs, 1895. április 1.

A kihágásokról szóló 1879. évi XL. törv. cikk 87. §-a azt mondja: „A ki nyilvános, vagy a közönségnek nyitva álló helyen szerencsejáték-vállalatot tart, két hónapig terjedhető elzárással és háromszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.“ A 91. §. pedig a szerencsejáték fogalmát akkép határozza meg, hogy „szerencsejátéknak tekintetik az, melyben a nyereség vagy veszteség kizárólag a véletlentől függ.“

Ha az ember ezeket a törvényi rendelkezéseket ismeri és utja a m. kir. lottógyűjtődék előtt vezet el, hol ékes piros és gyászos fekete számok sorait bámulja sovár szemekkel a városi lakosság legalsó néposztálya, önkéntelenül is oly gondolatok tolnak agyába, melyek nem a leghizelgőbb világot vetik az állambatalomra, melynek törvényhozói akarata ebben a pontban oly éles ellentétben áll az általa követett gyakorlattal.

Igaz, hogy a törvényhozó a fentidézett törv. cikk 91. §-ában a szerencsejáték fogalmi meghatározásához sietett hozzátenni, hogy „az állami lottó vagy hatósági engedély mellett rendezett bármily más sorsjáték a jelen fejezet alá eső szerencsejátéknak nem tekintetik“; ámde éppen abban rejlik az erkölestelenség, hogy az állam ugyanazon cselekményt, melyet egyes polgárainál büntetendőnek tart, és pedig nem is annyira financiai, mint inkább általános ethikai és morális szempontokból, a maga részére privilegiumkép gyakorolhatónak nyilvánít.

Hogy a szerencsejáték s ennek keretében a lottó mily erkölesrontó hatással van a népre, azt kétségbe vonni alig fogja valaki, ha meggondolja, hogy rendszerint a legszegényebb nép veti a kis lutri telhetetlen gyomrába keservesen összekapargatott filléreit, melyeket a maga szájától, nyomorgó családja életszükségleteitől von meg. A nyereség után való reménykedés s a megtörtént huzás után bekövetkező csalódás folytonos változása, főleg ha ez a hullámlás nagy ritkán egy-egy ambo nyomoruságos pár forintja által még nagyobb ingert nyer, valóságos játékszenvedélylyé fajul, mely kelletlenül teszi a becsületes mun-

kát az áldozatává lett népszemében, hisz a munkából nem tud meggazdagodni, de egy beütött ternó egy csapásra meghozhatja az álmodott jólétet; dolgozik tehát, de nem azért, hogy szerezzen, hanem hogy legyen mit a lutriban rakni.

Ha aztán kérjük, mik lehetnek azok a magasabb állami tekintetek, melyek ennek az elméletileg és gyakorlatilag egyaránt kárhóztatandó intézménynek fentartását oly parancsolólag követelik, hogy az állam kénytelen másoknál büntetőjogi üldözéssel megbélyegzett foglalkozást maga üzni: azt kapjuk feleletül, hogy az állam nem nélkülözheti a lottóból eredő jövedelmet.

Tekintsünk el itt egészen attól az egyébként nagyon is figyelemre méltó körülménytől, hogy az erkölesi alapokon nyugvó állam eszméjével nem fér össze az, hogy egy magában véve erkölestelen intézményt fentartson csak azért, mert az abból merített jövedelemre szüksége van, és vizsgáljuk csak azt, hogy igaz-e az az állítás, mintha a lottó jövedelmét Magyarország nem nélkülözhetné, vagy mással nem pótolhatná?

Állami zárszámadásaink igazolják, hogy az országnak a lottóból alig egy millió forintot tevő jövedelme van, ami a 480 milliót jóval meghaladó állami bevételek nagy tömegéhez viszonyítva oly csekélység, hogy azt a nagyképűk öltözékét állítást, mintha a lottó eltörlése helyrehozhatlanul megzavarná az ország pénzügyi egyensúlyát, csakugyan nem tekinthetjük másnak, mint pusztá ürügynek, melylyel a szomorú valóságot leplezni akarják.

És mi a valóság?

Az, hogy a lutriból is közöset csináltak, és mivel a lottójövedelemre Ausztriának van szüksége, nem törölhetjük el azt mi sem.

Az 1868. évi XV-ik törvénycikk kimondta, hogy a magyarországi lottógyűjtődék által beszédett játékbetételek Magyarországot, az Ausztriában beszédett betételek Ausztriát illetik, ha mindjárt a másik államban történő huzásokra lettek is betéve. Már most tudjuk azt is, hogy a magyar falusi nép szerencsére még nem vetette magát annyira a játékszenvedély karjaiba, mint az osztrák tartományok alsóbb néposztályai; természetes te-

hát, hogy az Ausztriában beszédett és a törvény szerint Ausztriát illető betételek sokkalta nagyobb összegre rugnak, mint a minket illető magyarországi betételek. Mig tehát Ausztriának a lottójövedék oly tekintélyes bevételét biztosít, a melyet hamarosan mással pótolni csakugyan nem tudna, addig mi alig számbavehető jövedelem fejében kénytelenek vagyunk népünk erkölesét rontani, nyomorgó családok szájából a betevő falatot kicsalni, csak azért, mert Ausztriának a lottóra szüksége van s jövedelme annál biztosabb, ha lutrizó közönsége magyarországi huzásokra is játszhatik.

Wekerle már évekkal ezelőtt megpróbálta a kis lutri erkölesmételző hatását enyhíteni azzal, hogy az osztálysorsjátékot szándékozta behozni, mely ugyan éppen oly erkölestelen szerencsejáték, mint a kis lutri, de legalább a legszegényebb néposztályok közt akadályozná meg a játékszenvedély veszedelmes terjedését magasabb összegeket igénylő betételeivel, azonban terve hajótörést szenvedett az osztrák pénzügyminiszter ellenzésén, ki nek szüksége van a magyarországi lottó-huzásokra.

De azért a kormánypárton napról-napra merészlik hazudni azt, hogy Magyarország önálló állam, s hogy egyedüli üdvössége a hatvanhetes kiegyezésben rejlik, melynek keretében a magyar nemzeti állam akadálytalanul kifejleszthető és megerősíthető.

Hát megérdemli az állam elnevezést az az ország, mely még ahhoz is a szomszéd állam beleegyezését tartozik kikérni, hogy a kis lutrit osztálysorsjátékká változtathassa át?

*** Vicinális vasutak.** A tapolcai választás ujból aktuálissá tette a vicinális vasutak kérdését, a miből kétségtelenül bizonyossá válik hogy sokan egész nyilvánosan üzük azt a szemfényvesztést, amit Magyarországon a vicinális vasutak építésével évek óta folytatnak. Az országgyűlésen éppen úgy, mint a sajtóban kérelhetlenül leleplezik időközönként a fondorkodást, melylyel a vidéki községek jöhizeműségét tekintélyes urak kiaknazzák, de a leleplezésnek nincs meg soha a kellő eredménye s a megszokott formában ezerszer ismétlődik a hirhedt „gründolás.“ Nem ujjabb leleplezésekről van ezuttal szó, hanem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A bibliai József.

(Modern keretben.)

5.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Írta: Ullein Ferenc

(Vége)

A báróné maga is vizsziadt ama lépéstől, melyet megtett. Átlépte azon határt, hol a megsértett női hiúság megboszulása, lélektani alapon menthető volna, vagy enyhítő beszámítás alá eshetnék. Ő ezt belátta és átértette; de oly messzire előrehaladt már, hogy a visszatérést lehetetlennek tartotta. Férjét tényleg annyira felingerelte, hogy a visszavonással a „hitvest“ kell vala feláldoznia, pedig szerette férjét annyira, hogy az elhidegülést nem kívánta.

— Eliz kisasszony! — mondá társalgónőjének — egy bizalmas ügyben kell közreműködését kikérnem. Hajlandó volna ön nekem egy fontos szolgálatot tenni?

— Kész örömmel! — Válaszolt készséggel a társalgónő.

— A dolog kissé kalandos és mindenesetre érdekes és ingerlő.

— Kétszeres ok arra, hogy szolgálatára legyek méltóságodnak!

— Férfiai bátorságot tételez fel a vállalat, s a tér kissé sikamlós, melyen mozognia kellend; de az ön erős idegzete s kaland után vágyó lelke kibírja az ily jeleneteket és izgalmakat.

— Szeretem az izgalmakat!

És a báróné gondosan elrejtette az ajtókat, hogy hivatalnok ne alkalmatlankodjanak, s ezután megkezdődött a bizalmas tárgyalás.

* * *

Sűrű lepelben hull alá a hó, fehérre meszelve a kerges földet. A hold halvány fényét átlátszó fellegek törék meg, érdekes látványt nyújtva a szemlélőnek.

Egy bérkocsi állt meg Vértesy báró palotájától mintegy száz lépésnyire. A kocsiiban egy sűrűen lefátyolozott hölgy foglalt helyet, a kocsi mellett pedig egy livrés inas helyezkedett el. A kocsi csettentett nyelvvel és a lovak vigan verték fel patkóikkal a csillogó havat.

— Szobája ki van világítva! — Mondá a kocsiiban ülő hölgy. — Ő itthon van!

A kocsi hirtelen megállt, az inas ajtónál termett, várva a parancsot. A lefátyolozott hölgy egy illatos levélkét nyújtott át az inasnak, megparancsolva, hogy azt adja át Pellérdynek.

Az ügyvéd íróasztala mellett ült és a periratok halmazában látszott elmerülve lenni. Azonnal felismerte az inasban Vértesyék szolgáját. Az inas átnyújtá a levélkét és azonnal távozott. Vértesy mohó kíváncsisággal törte fel a levélkét.

„A kocsiiban vár önre, egy jóakarója.“

— Egy jóakaróm! — Mondá az ügyvéd. — Este 10 órakor illatos levélke, hölgy-irással, melyben légyottra hívnak egy völégényt! „Jóakaró!“ — Hm! — Nagyon tág fogalom, s ebben az alakban nagyon kétértelmű! Mily játékba kevernek ismét bele? — Csak nem a báróné? — Előre érzem, hogy veszedelme megyek; de ne mondja „jóakaróm“, hogy gyáva vagyok.

Felölté téli kabátját és lesietett a kocsihoz. A kocsi ajtaja nyitva volt, s az utcai lámpa gyenge fényénél is felismerte a báróné társalgónőjét. A hölgy ülésel kínálta meg Pellérdyt, mit az ügyvéd minden tétova nélkül elfogadott. Az inas becsapta az ajtót és a lovak gyors ügetésben ragadták maguk után a kocsit.

— Minek tulajdonítam e kalandos utazást? — Kérdé a hölgyet, ki szótlánul vonta meg magát a kocsiiban. Válasz helyett egy kis levélkét nyújtott át Pellérdynek.

— Ki küldi e levelet? — Kérdé Pellérdy.

— A bárónő! — Válaszolt a hölgy.

— Nem tudom, hogy mit kívánhat tőlem a báróné. Sajnálom, hogy nem olvashatom el levelét e sötétségben. Mindenesetre különös, hogy ily későn, s ily szokatlan módon kíván velem a báróné beszélni!

— Legyen nyugodt, s pár perc múlva mindent meg fog tudni. A báróné meleg érdeklődéssel viselkedik ön iránt, s ez mindenesetre szerencse és kitüntetés, mitől ön bizonyára nem fog megijedni. Fő dolog, hogy most kövessen és engedelmeskedjék!

A kocsi ezalatt megállott, s ismerőseink kissálottak belőle.

Az ügyvédnek mindjárt feltűnt, hogy a hátsó lépcsőn, koromsötétségben vezetik föl. De azért szó nélkül követte a társalgónőt. Egy süppedő szőnyeggel bevont hosszú folyosón haladtak végig. A társalgónő a legutolsó ajtónál megállott, zsebéből egy kulcsot vett elő és halkán felnyitá az ajtót.

A szoba sötét volt. Pellérdy gyufát gyújtott; de a társalgónő elfújta azt.

— Biztosíthatom kegyedet, — mondá bossusan

inkább csak a rendszerről s arról a közönyösségről, melylyel a sűrűn változó kormány a gründolással járó ismert visszaéléseket eltűri, arról a rosszindulatú pártfogásról, melylyel az ilyen bűnös üzelmeket éppen a kormánykörökben támogatják. Az ötven krajcáros bélyeg, melylyel az előmunkálati engedélyek árát kifizetik, rendszerint valamelyik országgyűlési képviselő assebéből kerül ki, vagy valamelyik megyei tekintélyes és népszerű ur reszkirozza azt meg, aki egyuttal képviselői mandátumra is aspirál.

A szerződés megkötése után első dolga az engedményesnek, hogy a vármegye alispánjával szövetkezzen, ami egyik helyen nehezebben, másik helyen könnyebben, pénzért vagy egyéb szolgálatért, rokoni összeköttetésből vagy kortesfogásból rendszeresen sikerül. Az erkölcsötlen szövetségnek tisztességes köpönyege van. Az alispán segítségével könnyű belevonni a közsegeket abba, hogy saját legjobban ismert érdekeik előmozdítása végett szavazzák meg a törzsrésvények értékét. A nagybirtokosok mindenütt külön kedvezményeket kapnak, főleg ha oly ügyesek, hogy ők is beelátnak a kártyába. Mikor a törzsrésvényeket biztosította a derék engedményes, megszerzi a végleges koncessziót és kibocáttják az elsőbbségi kötvényeket. Ezeknek már könnyű dolog vevőket szerezni, ezek minden valószínűség szerint jövedelmező papírok lesznek. Most azután következik az építkezés. Ezt vállalat útján biztosítja a bizottság és a vasutat — bárki is megfigyelheti, — rendszerint a prioritások 60-65% ért fölépitik. Elkészült minden. A m. kir. államvasutat igazgatósága veszi át ilyenkor rendszerint az üzemet és a regie levonása után 3-4%-ot fizet az elsőbbségi kötvények után.

A törzsrésvények majd csak évszázadok múlva remélhetnek jövedelmet, vagy akkor sem. Mi történik a befizetett törzsrésvények árával? Hová lesz a prioritások 40%-ka? Tessék megvizsgálni a vicinális vasutak auktáit, meg lehet azokban találni a lesújtó feleletet.

H i r e k.

Pécs, 1895. április 1.

— **(Önkéntesek táncestélye.)** A diszesen felékesített Hattyu terem szombaton este szokatlanul üres volt „Önkéntes bál”, ez a mindig sikerülni szokott táncmulatság az idén befagyott. Már jó kilenc óra után járt az idő s mulatni vágyó közönség még mindig nem volt; végre fél 10 óra után egy házi mulatságnak beváló hölgy - közönség tette élénkebbé a kongó tánctermet. A mulatság oly anynyira nem sikerült, hogy nagy része a táncosoknak, kik más esetben még a reggeli 6 órát is keveslik, most éjfél előtt eltávoztak, más szórakozást kerestek, mi elég nem szép. Biletzky kapitány nyitotta meg a táncot, ezután a kötelességtudó önkéntesek fáradhatlanul mulattatták a jelenvolt hölgyeket. A négyeseket 20 pár táncolta, melyben a következő hölgyek vettek részt: Barbacsi Blanka (T. Tamási), Eötvös Ilka, Eisner Juliska, Chinorányi Iza, Hamulák Hermin, Obetkó Gizella, Pataki René, Mazali Paula, Werner Elza, Kisasszony Antonia, Vári Piros.

Pellérdy — hogy az együttlét östét szobában nem fog sem önre, sem reám nézve veszélyes lenni, s ha a kegyed erkölcsi érzületével össze is fér az ily eljárás: engedjen meg, de én tudni kívánom, hogy hol vagyok!

Es ismét felvillant a gyújtónak halvány fénye. A társalgóné ép e pillanatban akart kiosonni, hogy Pellérdyre zárja az ajtót; de az ügyvéd megragadta mind két karját.

— Parancsolom, hogy itt maradjon, mert ön leszen mind azért felelős, amit megkockáztatott. De most látom csak, hogy a báróné hálószobájában vagyok. Mondhatom, hogy rosszul választották meg emberüket. De hadd olvassom el a báróné levelét!

„Kedves Pellérdy!

Felteszem önről, hogy meghívásomnak enged és hogy diskrét marad. Társalgóim hálószobámba vezetni, ahol találkozni fogunk.

Elenóra.”

Pellérdy kigyult arccal, szikrázó szemekkel állt a társalgóné elé, megragadva annak karját úgy, hogy felszisszent.

— Kegyednek tudnia kell, — mondá haraggal — hogy a bárónénak mi célja van velem! Szóljon, mert az ily dolgokban nem értem a tréfát! Hogy jutok én ahhoz, hogy éjjeli órákban a báróné hálószobájába vezettem, s hogy e levél alá „Elenóra” van írva, amint csak szerető írhat szeretőnek! Mondja meg a bárónénak, hogy tul vagyok már azon a koron, midőn még kalandokban leli az ember örömet. Nem óhajtok vele találkozni! Isten önnel!

Kalapját fogta, hogy eltávozzék, de e pillanatban széttárult a spanyolfal szárnya és azon a báró és neje léptek ki. A báró a földre dobott levelet vette fel, hogy saját szemével győződjék meg arról, amit az imént hallott. Csakugyan a neje irása ismert.

Pfeffer Ilka, Nasitz Gizella, Müllher Böske, Kovácsics Irénke, Schunk Emmi, Kaufman Lujza, Salamon Ilka (Szigetvár), Thoman drné, Ziegler száza dosné, Müller Jánosné, és Magistria főhadnagyé.

— **(Ujabb adakozás)** érkezett szerkesztőségünkbe a havi kereszt felállítására: Vlasits József kácafalui tanító 1 frtot, Bence Ferenc és neje Pécsről 2 frtot küldött, mit is rendeltetési helyére mai napon átadtunk.

— **(Alapító tag.)** Szautter Gusztáv ügyvéd és földbirtokos, az I. pécsi veterán és segélyező egyesület tagja, újabban mint alapító tag lépett az egyesületbe és mint ilyen 50 frttal járult hozzá az egyleti alapítóke gyarapításához.

— **(Baranyamegye multja és jelene)** címmel nagyobb szabású mű fog megjelenni ez év augusztusától kezdve füzetekben. A vármegye közgyűlése által 6000 frt támogatásban részesülő vállalatot, mely feléleli Baranya történelmét a praehistorikus kortól kezdve napjainkig, azonkívül tartalmazni fogja a szükséges topográfiai leírásokat, a közművelődési viszonyok fázisait, melegen ajánljuk az irodalom és könyvkedvelők figyelmébe. A 80 ivre terjedő, két vastos kötetet képező munka Várady Ferenc, megyei alleveltáros szerkesztésében és összeállításában jelenik meg több kiváló helyi erő segítségével, így a történelmi részt Németh Béla, az őskort Juhász László ügyvédek fogják írni. A műhöz bőven lesznek illusztrációk alkalmazva, és tekintve a nagy anyagot, ára mérsékeltnak mondható. Az egész mű megrendelési ára 12 frt. Egyes füzet ára 60 kr. Az előfizetések szerző nevére (Pécs, kálvária-utca 81. sz. a.) intézendők.

— **(Iparostanulók záróvizsgálata.)** Az építő iparos tanoncok téli tanfolyamának záróvizsgálatai holnap, vagyis kedden d. u. 2 órakor fognak megtartatni a szigeti külvárosi népiskolában.

— **(A vármegye történelmi festménye.)** Megemlékeztünk annak idején, hogy a főispán elnökléte alatt működő bizottság az ezredévi kiállításra felküldendő történelmi festmény elkészítésével Horváth Károly fiatal földinket bizta meg azzal, hogy alkotandó művénél Székely Bertalan országos nevű művésznünk is támogatni fogja és hogy Székely Bertalan ily tartalmu levelet küldött volna a főispánhoz. Felkérettünk eme hírünknek oly irányú rektifikálására, hogy Székely Bertalan soha senkit sem ajánlott a főispánnak és így garanciát, vagy jóakaratu utbaigazítások adását sem vállalhatta el. A mi a kép tárgyát illeti, azt a körülményt ugyanis, midőn Perényi Ilona temetési a mohácsi csatában elhullott hősköket, azt a témát már Orlai 1860 ban megfestette és a 70-es években közkezen forgó műtapokból a nagy közönség is eléggé ismerheti. A dologra egyéb iránt még visszatérünk.

— **(Virágos nyelv.)** A vidéken történt, mikor is egy régi uradalmat zsidó bérlő vett meg egy nemesi családtól, a községi bíró véleményének ekkép adott kifejezést: Má, hogy a Pista tésur az ősi teklust nem a gyükéri eredetnek, hanem a pogányi alkalomnak adta, az már csak egy lenézet?

— **(Honvédek eskütétele)** Tegnap dél előtt 10 órakor állították föl a Széchenyi-téren zart sorokban a honvédséghez bevonult újoncokat, hogy

Tisztában volt azzal, hogy barátja ártatlan s hogy neje, általa ismeretlen okból, — lehetetleníteni akarja.

— Maradj barátom! — Mondá ünnepélyesen a báró. Jöjj, hadd öleljelek szívemre, leghűbb barátom, jöjj te bibliai József! E levél egy darab azon köpenyből, melyet e bűnös asszony megtépett. A te ártatlanságod bebizonyult s nekem nagy bűnöm, hogy csak egy pillanatra is hitelt adtam e cselszövő asszony ámitásainak!

A báróné szemlesütve állt bírái előtt.

— Kedves Putifárom! — mondá enyelegve az ügyvéd — reményem hogy a béke nem vonul el családi boldogságot egéről, s hogy e kis farsangi kalandnak nem tulajdonítasz nagyobb komolyságot, mint ahogy én szoktam megítélni az ily karnevalkinövéseket. A báróné nem lehetett volna hozzám oly kegyetlen, mint amily kegyetlenül érte őt a játszma, melyet elveszített. A bűnhődés oly nagy, hogy a cselekmény felett napirendre térhetünk, átengedve a bárónét saját gondolatainak! En mindenestre megtanulhattam, hogy a bárónénak mennyire bírom kegyét, s hogy a jövőben mihez kell magamat tartanom.

S ezzel meghajtá magát, hogy eltávozzék. De a báróné utját állta a nemes jellemalaknak.

— Sokkal többet vétettem ön ellen — mondá a megbánás hangján — mint amennyit annak helyrehozására tenni tudok. Szolgáljon önnek elégtételül az, hogy egy hölgy bocsánatot kér öntől. En félreismertem a legnemesebb embert! Legyen a jövőben nemcsak férjemnek, de nekem is barátom!

Kezet nyujtanak és az a meleg kézszorítás néma jele volt, néma bevallása a megtérésnek és a megbocsátásnak.

főlesküdjének a zászló alá. Kivonult a katonazenekar is. Azonban a csunya idő elrontotta a szép ünnepéget, melynek pedig elég nézője akadt. Az egész aktus tehát a belvárosi piébánia-templomban folyt le és pedig olyformán, hogy Magenheim József plébános misét, utána pedig beszédet tartott a legénységnek, jelezve a zászló alá történt felesküvés fontosságát és jelentőségét. Ezután a legények visszavonultak a laktanyába és ott mondották el az eskümintát.

— **(Hol késtek az éji homályban?)**

Ezt a kérdést lehetne intézni a mi, különben lelkes jogász ifjuságunkhoz. Elmúlt az évforduló, vártunk-vártunk mind, de úgy látszik hiába, elfeledkeztek, nem emlékeztek meg a most már több mint egy éve elhunyt nagy emberünkről, Kossuth Lajosról! Még tervbe sem vette az ifjuság, hogy e nagy férfiú elhunytának évfordulóján megemlékezék ama nagy gyászról, mely bennünket, magyarokat, egy éve ért. Sajnos, de így történt.

— **(Kaszinó estélyek Barostelepen.)**

A „Barostelepi Olvasó és Társaskör” az erkölcsi átalakulás fázisába jutott, a mennyiben a kaszinó helyt enged legujabban ismét a száraz kereskedelmi társalgáson kívül az irodalomnak, szép- és előadóművészetnek is, a kereskedelmi kötések, tőzedei árfolyamokon kívül már az irodalmi termékek is élénk vita tárgyat képezik, szóval Ceres mellett Minervának is áldoz. Rövid időn belül történt ez, mióta a társaskör új elnökkel dicsékedhetik. Az eddig került kaszinó ismét gyűlhelyeül szolgál a közönségnek és ismét kedves, szórakoztató otthonává lesz a barcsiaknak. Az új elnöknek köszönhető, hogy már megelőzőleg Kiss József felkereste Barostelepet s felolvasott s hogy újabban a kaszinó helyiségeiben kéthetenként irodalmi estélyek rendeztetnek, hol a tagok apraja nagyja gyakorolhatja magát az irodalom és művészet mindennemű ágában: szaval, felolvas, monologot mond, énekel, zongorázik, táncol stb...

Tegnap tartották az első ily irodalmi estélyt, mely fényesen sikerült, s ezzel kijelölte a kaszinó magának az utat, melyen, ha halad, céljának, rendeltetésének méltán megfelel. Az első est műsora ugyan még nem volt egészen az irodalomból véve, mert a zongora lép előtérbe, de a jövő estélyek már egész irodalmaiknak ígérkeznek. — Először Bartay Sarolta játszott zongorán a „Magyar Ábránd”-ot szép technikával és praecizitással, s megújult tapslón jutalma. Utána Kronberger Irén lépett a pódiumra és szavaltta el nagy hatással a „Bál után” című monologot. Kifogástalan, folyékony előadás, helyesen és diszkrétan alkalmazott gesztusok kellő hanghordozás jelmeztek előadását. Akár csak rátermett volna a „világot jelentő” deszkákra, oly festelen volt fellépése, noha először halottuk őt nyilvánosan. Szünni nem akaró taps és éljenzés jutott osztályrészül a szavalónőnek, ki is az egész est középpontja lön. Ezután Oppler Irma zongorázta Godárd Mazurkáját a töle már megszokott eleganciával, kifogástalan előadásban. Végül Engel Szerafin énekelte jól iskolázott hangjával néhány szép dalt, kit diszkrétan kísért zongorán Deutch Izidorné. Ezzel az est irodalmi művészeti része be volt fejezve, a közönség élénk lelkesedés és tapsolás közepett ment át a táncterembe, hol Oláh Miska zenekara már ráhuzta csárdást. A kitűnően sikerült mulatság, mely szépen látogatott is volt, csak a hajnali órákban ért véget.

— **(Frivaldszky temetése.)** Frivaldszky János temetése vasárnap délután ment végbe nagy részvét mellett. Ott voltak Wlassits miniszteren kívül az akadémia számos tagja, az erdélyi muzeum egyesület részéről Gróf Eszterházy Kálmán és számos notabilitás. Szalai Imre muzeum-igazgató bucsuztatta, azután Mocsáry Sándor mondott gyászbeszédet. A szertartást Kanovics plébános végezte.

— **(Az igazságügyi személyzet összlétszáma.)** A hivatalos „Igazságügyi Közlöny” f. évi 4-ik száma közli az igazságszolgáltatás terén működő bírák, bírósági hivatalnokok, kir. ügyészek és ügyészégi hivatalnokok névjegyzékét az összlétszámban megállapított sorrend szerint. A folyó évi február hó utolsó napján volt a közzétett névjegyzék szerinti 77 kuriai bíró, 21 kir. táblai tanácselnök, 5 kir. főügyész, 225 kir. táblai bíró, 6 kir. főügyészi helyettes, 64 törvényszéki elnök, 1123 törvényszéki bíró, járásbíró és kir. ügyész, 975 albíró és alügyész, 11 kir. táblai elnöki titkár, 89 törvényszéki jegyző, 565 bírósági aljegyző, 305 telekkönyvvezető, 328 segédtelekkönyvvezető, 65 törvényszéki irodaigazgató, 134 irodatiszt, 1897 irodasegédtsit és írnok. — A kuria einöke, másodelnöke és tanácselnökei, ugyszintén a kir. táblák elnökei ebbe az összlétszámba nincsenek belefoglalva.

— **(Gyujtogatás)** Gr. Wimpfen örökösök tulajdonát képező 32 méter hosszú téglapajtát Simononán Rehák József csavargó téglás boszúból felgyujtotta s az a benne levő eszközökkel valamint a téglamester holmijával együtt teljesen leégett. — A gyujtogató a tett elkövetése után megugrott. Körözik.

— **(Zenés felolvasás az Akadémiában.)** Elegáns hallgatóság jelenlétében tartott vasárnap dél-

előtt Káldy Gyula felolvasást az 1821-61 években keletkezett magyar történeti énekekről és indulókról. Zsilinszky Mihály volt államtitkár nyitotta meg az ülést, üdvözlővén az egybegyűlteket. Káldy reflektál a néhány év előtt tartott felolvasására a Tökölly és Rákóczy korbéli zenéről, a melynek a mai mintegy folytatása akar lenni. Harminc dalt mutatott be, a melyeket 4 részre osztott. E dalok hű képét tárják elénk a magyar függetlenségi harcoknak, különösen érdekesek a 48-49-iki szabadságharc dalok nemcsak történeti, de néprajzi szempontból is. Röviden szól ezután a ma bemutatott darabok eredetéről s a közönség tapsai között foglalt helyet a zongoránál. A négy szakaszra osztott harminc dalt Payer Margit, Kovács Róza és Réda Sarolta kisasszonyok Várady Sándor és Haypál Benő urak, mint szóló-énekesek; a férfiakat az opera tagjaival megerősített állami tanárképző daloskör képezte, a kíséretet Kuliffay Izabella és Káldy Gyula adták. A nagyszámú közönség tüntető lelkesedéssel éljenzte meg a szereplőket és Káldyt. Végül Zsilinszky elnök mondott köszönetet a szereplőknek.

— **(Hamis pénz.)** A somberek közönségi rendőrség vezetője több körülményből azt a gyanút merítette, hogy Dózsa Ferenc somberek molnár hamis ércpénz gyártásával foglalkozik. Midőn a gyanuja félig-meddig bizonyossággá érlelődött, jelentést tett a csendőrségnek, mely a gyanúsított molnárnál házkutatást tartván, ott a hamisításra szolgáló eszközökön kívül 17 darab hamis koronát és több fillérest talált. A molnár és fia letartóztatott s a büntető eljárás megindított.

— **(Hangverseny.)** A holnap este megtartandó jótékony célú hangverseny kiváló érdekessége lesz, hogy azon Egry Béláné, ismert énekesnő is résztvesz és így közönségünknek alkalma nyílik rég nem hallott művészetében gyönyörködni. A hangverseny különben az is érdekessé teszi, hogy ez alkalommal szerencsénk lesz egy új művészt megismerhetni, ki tanulmányait Hellmesberger híres tanárnál végezte. Kristoph Tivadar új katonai karmester ez alkalommal lép fel közönségünk elé úgy mint dirigens és mint soló hegedűs is. Az érdekesség e hangverseny iránt már is nagy, és jegyek meglehetősen számban keltek el. Jegyek kaphatók Valentin Károly és fia könyv papirkereskedésében.

— **(Letört bimbó.)** Schiffrich Pista, március hó 31-én este, hosszabb szenvedés után élete végén 9-ik havában meghalt.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár)** tegnap, március hó 31-én tartotta rendes évi közgyűlését. A gyűlésen Hoffmann Lajos elnökölt, ki az ülés megnyitása után első sorban az igazgatóság jelentését kérte felolvasatni. Kovács István egyesületi igazgató jelentését felolvasta, mit is tudomásul vettek. Ezután a múlt évi mérleg, zárszámadás és statisztikai kimutatás olvastatott fel, mit szintén elfogadtak; majd a felügyelő bizottság jelentése a ennek alapján a felmentvény megadása következett, mit meg is adtak. Sorshuzás utján Strausz A., Hamerli J. és Eisner Dóci választottak meg munkaadóknak, biztosításra kötelezetteknek Reiszig Ferenc, Hegyi József, Figdor Ágoston, Braun Gábor és Schösberger Béla. A felügyelő bizottságba beválasztottak: Winter Károly, Bencenleitner Sándor, Murányi Ferenc, Kreiveisz Gáspár, Szabó József és Sebess Vilmos; végül bírósági tagokká beválasztottak, mint munkaadók: Asztalos Nándor, Gipsz József, póttagul: Dobszay Nándor; alkalmazottakká: Fabriczky Ignác, Kriszpacher József, Jarányi Ferenc és Mudri János, póttagokul: Kovács János és Vida József. Indítvány hiányában az ülés feloszlott.

— **(Duhajkodó német sógor.)** A német atyáit is megszállja néha a bor ördöge s ilyenkor üt, vág. Lancsukon történt 1893. év késő őszen, hogy Péter András jómódu földműves a korcsmában idogált társaival. Szó ami szó, összeveszték, különösen Marsay József és Péter András; s hogy a veszekedés teljes legyen, még ingerkedtek is egymással, többek között Péter egy fél liter bort hozott s azt a szavakkal: „Igyatok ti is egyszer!” az asztalra vágta, de oly szerencsétlenül, hogy az üvegcserepek tenyerét megmetaszták. Erre Péter András a kocsmát elhagyta, de nem sokáig, mert egy rövid fél óra múlva Vesztergombi András társaságában visszajött s a mit sem sejtő Marsay Józsefet a kéznél tartott késsel nyakszirtén szúrta. A pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa a duhaj német sógort Péter András súlyos testi sértés vétségéért 6 havi börtönrre ítélte. Vádlott, ügyész felebbezték.

— **(Nagy tűz Károlyvárosban.)** Károlyvárosban, szombaton este tíz órakor nagy tűz támadt, amely harminc házat elhamvasztott. A kár körülbelül 300,000 forint. A házak nagyobb része biztosítva volt.

— **(Gondoskodás az államfogyokról.)** Azok részére, a kiket balsorsuk valamikor a szegedi tömlőc sötét homályába fog kárhoztatni, ime itt közöljük kivonatolva a nemrég kibocsátott igazságügyminiszeri rendeletben foglalt „kedvezményeket”: Az államfogyot kísérő börtönőr puskával nem

szerelhető fel. Oldalfegyver és revolver van csak nála. (6. §)

Megmotozni a lezárt államfogyot csak akkor szabad, ha alapos gyanu forog fenn arra nézve, hogy tiltott tárgyakat (például egy zongorát) akar a fogházba becsémpézni. (8. §)

Minden államfogy egyaránt „Ön” nek szólítandó. (11. §)

Szabadságukban áll az államfogyoknak a saját butoraikat használni, saját költségükön élemezni magukat, bort vagy sört minden étkezésnél egy fél liter, összesen tehát napjában egy liter inni. Orvosi tanácsára a numerus clausus két egész literig emelkedhetik. Dohányozni, olvasni szabad. Csak olyan könyvektől tilthatók el, amelyekben az általuk elkövetett büntett vagy vétség „felmagasztalva” van. (12-19. §)

Az államfogyok nappal együtt vannak, éjjel elkülönítve. Két órát eétálhatnak naponta a szabadban, látogatást délelőtt délután egy-egy órán át fogadhatnak. Ekkor azonban, sajnos, enni, inni nem szabad. (20-24. §)

Bilincset az államfogyokra tenni soha sem szabad. (28. §)

Minden szerencsejáték tilos. (30. §. 8. pont.) Tarokkozni tehát szabad.

Fegyelmi fenyítések: megintás, megdorgálás, kedvezmények elvonása, bőjti porcióra való szorítás és éjjel-nappal maganelzárás. (34. §.)

Ezeket a zord kriminalisztikus szempontokat senkise feledje, ha egykor a szegedi államfogházba be fog utaltatni. Az állampolgárnak ugyanis veleszületett kötelessége, hogy a szabadságbüntetések lényegével ki tudjon békülni és az osztó igazság szellemét a női zenekarokkal egészen ellentétes és ezektől feltétlenül különálló fogalomnak ismerje fel. Végül pedig nem szabad szem elől tévesztünk azt sem, hogy az ember jobbára ifjkorában jut az állampogházba és így könnyebben megválhatik egy időre azoktól az élvezetektől, amelyekből későbbi éveiben csak nehezen tud elszakadni.

— **(Sikkasztás zsákokban.)** Fuchs A. és fia szigetvári gabnakereskedő cég hosszabb idő óta üzleti összeköttetésben állott Eichert János földműveléssel, kit mint alkuszt alkalmazott. Kézpénzt s mindent, mi az üzlethez kellett, előlegezett neki, de bizalmával visszaélt. Legutóbb ugyanis 150 drb zsákot és 1200 frt kézpénzt adott át Fuchs cég Eichertnek, venne gabonát s az adott zsákokban szállítsa hozzá. Szállított is, de nem kellő mennyiségűt és a 150 dr zsák közül 72 drbot visszatartott. Sikkasztással vádolták e miatt és a kir. törvényszék Eichert 20 frt pénzbüntetésre, valamint 28 frt kártérítésre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **(Rossi Budapestén.)** Rossi a hirneves tragikus vasárnap este Othellót játszotta a városligeti színházban. A közönség zsufolásig megtöltötte a nézőteret. A kiváló művész dacára agg korának megrázó drámai erővel játszotta szerepét s a közönség valószínű óvációban részesítette minden jelenete után.

— **(Hát csak mulatok...!)** így felelt Lukács Ferkó siklósi cigány legény a napokban, ha kérdőre vonták, honnan vette a sok pénzt. Mulatott napról-napra, dinom-dánom volt az élete, kit magával vitt; végre feltűnt a csendőrségnek e szokatlan uraskodása a különben szegény cigánynak, vallatásra fogták. Hosszas utánjárással rájöttek, hogy a fényes koronák, mikkél a Ferkó mulatott, Schlesinger Bernát kiskereskedő tulajdonát képezték, innen lopta a ravasz cigány a pénzt. Nem tudjuk a „dutyiban” is azt feleli Lukács Ferkó... hát csak mulatok!

— **(Ismét tűz Mohácson.)** Milivojevic Stánkónak a fürdő-utcában levő nádtető háza szerdán déli 12 órakor kigyuladt, de csakhamar eloltották, mielőtt a tűz nagyobb kárt okozott volna. Ugyanaznap délután 4 órakor újra kigyuladt a nádtető, de ismét eloltották. Ugyanez ismétlődött másnap déli 1 órakor és délután 5 órakor. Miként történt az, hogy ugyanaz a ház ily rövid időközben négyszer gyuladt ki, azt még nem lehetett kinyomozni, annyi azonban bizonyosnak látszik, hogy a tető belsőjéből támadt a tűz. A házról hatósági rendeletre leszedték a nádat. A ház egyébként biztosítva volt.

— **(Kiszúrta a szemét.)** Liszka Antal dunaföldvári vendéglősnél vigan mulattak március 26-án, az orsz. vásár napján, s midőn már a bor élvezése hevesebb lüktetésbe hozta a mulatók véréit, Gábor Ferenc és Jónás Mihály összeszólalkoztak, majd pedig Gábor előrántván kését, azzal vadállati kegyetlenséggel kiszúrta Jónás Mihály szemét. Míg ez a korcsmában történt, azalatt otthon Jónás feleségét is nem csekély baleset érte, mert vigyázatlanságból a padlásról leesett és karját törte.

— **(Belőtt az ablakon.)** A nemrég mult napokban történt éjjeli 11 óra után az Anna-utcában. Szép romantikus éj volt, az Anna-utca csendjét csak egy felismerhetlen ember léptei zavarták. A 33 ik számú ház ablakai még világosak voltak, s a gyanus alak meg megállt alatta, hallgatódzni látszott. A bent levők végre lefekvésre készültek, mikor halk kopog

tatás riasztotta fel őket. A mit sem sejtő leányka felállt egy székre, hogy a függöny felett kinézzen... erre egy dörrenés hangzott el, s a kilőtt golyó haját perzselte a halálra ijedt nőnek. A merénylőt, ki már órák óta leselkedett az ablak alatt, a rendőrségnek nem sikerült elfognia, mert a lövés után mintha a föld nyelte volna el, nyomtalanul eltűnt. Valószínűleg kóborló örült követte el, e végzetessé válható tettet, minthogy ily lelki betegek gyakran járnak városunkban szabadon.

TÁVIRATOK.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király kedden reggel Brunnbe utazik József Ágost főherceg fia keresztelőjére.

— **A képviselőház ülése április 1-én.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülés elején felolvasták a negyedik ülészakot megnyitó királyi kéziratot. Bánffy miniszterelnök indítványára a ház megalakítása, illetve a tisztviselők megválasztása holnap és holnapután fog végbemenni. — A főrendiház már megalakult.

— **A ki rálőtt a nagykövetre.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Simonosakiból jelentik, hogy Li-Hung Csang merénylőjét életfogytiglan tartó fogságra ítélték.

— **Bismarck ünneplése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hamburgban a birodalmi gyűlési választási egyesület Bismarck tiszteletére diszlakomát rendezett, melyen 1600-an vettek részt. Királyunk táviratilag gratulált Bismarcknak; a szász király, Umberto király és Luitpold regens-herceg már előbb gratuláltak. Berlinben és a birodalom más városaiban diszgyűlésekkel ünneplik a vas-kancellárt. Grácban tegnap színen diszlakomát tartottak Bismarck tiszteletére.

— **Előkészületek az újabb választáshoz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nyitraán, mint az „Országgyűlési Értesítő”-nek jelentik, Janits főjegyző, az új kormányparti jelölt tegnap tartotta programbeszédét. Utána Tornáson és a Zborra vezető uton a Zichy pártiak megrohanták Janits hazafelé tartó hivat, zászlóikat elvették, összeszaggatták. Több alkotmányos fejbeveréssel járt az aktus.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV TAIZS JÓZSEF
PLEININGER FERENC
kiadó.

Hirdetések.

Egy teljesen jó karban levő

BÖSENDORFER ZONGORA

helyszüke miatt eladó.

Bővebb értesítést lapunk kiadóhivatalában.

Gyakornok,

ki a kereskedői szakmában némi jártassággal bír, a

Gazdák tejcsarnokában

azonnal alkalmazást nyerhet.

Marxreiter

ajánlja a legújabb mintákkal dusan felszerelt

szoba-, dísz- és templom-festészeti üzletét.

— Szolid munka, ju tányos árak. —

Pécsett, Zrinyi-utca 3. sz.

4524 sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Trischler János végrehajthatónak özv. Tomás Gyurkáné gyám végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbíróság területén levő Monyoród községben fekvő a monyoródi 44 sz. tjkvben felvett I. 1/2 telekre, 34 sz. házra, legelő illetőségre 2124 frtban, a + 493 hasz. fekvőségre 12 frtban, a 497 sz. tjkvben + 731 hasz. fekvőségből Tomás Györgyöt illető felerészre 11 frt 50 krban és a + 863 hasz. fekvőségből ugyanast illető fele része 56 frtban Fürész József kése delmes vevő kárára és veasélyére a viszarverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok a 1895. évi április hó 7. én d. e. 10 órakor Monyoród község bíró háánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 212 frt 40 kr, 1 frt, 20 kr, 1 frt 15 kr, és 5 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 8393. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyeséséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi márczius hó 5. napján.

A kir. pécsi tvszék. telekvi hatósága.

Vodicska Ferencz,
kir. tvszéki albiró.

Monogramm-himzések

a legszebb kivitelben jutányos áron elvállaltatnak. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **HOLLÓ LAJOS** dr., orsz. képviselő.
REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi kül és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsei tudósításokat stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség: VIII. ker., Fhg. Sándor-utca 2. sz.	Egész évre 14 frt kr.	Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
	Fél évre 7 frt — kr.	
	Negyedévre 3 frt 50 kr.	
	Egy hónapra 1 frt 20 kr.	

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

magyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetően és ártalmatlan ismeretes hazai és külszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégés, bűzös lehelet, lefújás, savanyú, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, fejesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcsök stb.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a nemnyílni ez a gyomortól származott, gyomorüregben, étellekkel és italokkal, gúliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említtett bajoknál a **Máriaczellii Gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a múlt század meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török, József** gyógyszer-tára **Budapest,** király-utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tuzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom”.

A **Máriaczellii gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécsett: Irgalmasok gyógyysz. Zsiga László gyógyyszert., ifj. Erreth János gyógyysz., Sipőcz István gyógyysz. és Göböl Kálmán gyógyysz. Bar Selyén: Uvira F. gyógyysz. Pécsett: Radon: Dvorsky Béla gyógyysz. Sikkóson: Petrasch gyógyysz. és Szentgyörgyi M. gyógyyszert. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyysz. és Visy Sándor gyógyysz.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Pécsett, király-utca, Bazár épület udvari helyiségében** a gazdák tejesarnoka szomszédságában

ZENTILIER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
cég alatt

kész férfi- és gyermekruha üzletet nyitottam.

Nagy választéku raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron. Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm. Minel számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentier-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.